

LUSTRATOR (11) *sb m*

a *pochylone* (w tym 1 r. błędne znakowanie); -or-.

pl *N* lustratorów (6). ◇ *A* lustratory (3). ◇ *L* lustratorach (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Osoba sprawująca kontrolę [dozorca, dogłędacz; oczyszcziciel; wizytator – lustrator Cn] (11) : Rozesłał po wżytkich Woiewództwách y Powiátach Koronnych Lufratory y ludzi sławnych dobrze záwołáných, ktemu y vmiejętných w spráwách koronnych *SarnStat* 101; LVfratory wedle Conſtituciiéy do wżech Imiόν y dóbr náſzych wolnych/ *nullis penitus exceptis*, wedle Conſtituciiéy deputuiemy y wyſyłamy. *SarnStat* 102, 100, 102, 358 [2 r.], 493, 846 (9).

Szereg: »rewizor albo (i) lustrator« (2): które prowenty/ dochody/ wżyſtych zamków przez Rewizory álbo Lufratory będą oſzácowané *SarnStat* 1203, 1198.

Synonim: *rewizor*.

KCh